

i den Stikelse, hvori det er forelagt, og jeg maa sige, at jeg ser paa Lovforslaget ganske paa samme Maade, som det ærede Medlem ser paa sit Vædringsforslag, nemlig saaledes, at Lovforslaget er forvarligt, at det er godt og gavnligt og — her kan man jo kun udtale sig med større eller mindre Haab — i sig selv praktifabelt; det sidste er noget, der, som sagt, i Tiden vil vise sig. Hvad 2den Del af Vædringsforslaget angaar, maa jeg sige, at det ikke er lykkedes mig at blive klarere over det efter den ærede Forslagsstillers sidste Udtalelse. Det forekommer mig, at det endnu er meget vanskeligt at forstaa. Angaaende Spørgsmaalet om Overenskomsten mellem de paagældende Myndigheder og Debitorerne lod det til, at det ærede Medlem ikke opfattede Forslaget paa den Maade, som jeg havde tænkt mig, og paa den Maade, som det ganske vist i Praxis vil blive opfattet, at Myndighederne ved at true med en Opsigelse kunne staa en Overenskomst til Bæje, men det ærede Medlem havde haft den Tanke, at Staten kunde faa en Erklæring fra Laantagerne om, at hvis Forholdet stillede sig saadan og saadan, skulde Renten stige. Jeg tror, at det vil blive meget vanskeligt for Staten at faa en saadan Erklæring. Jeg antager, at Laantagerne ganske simpelt ville sige nej, og hvad vilde Følgen saa deraf blive? Følgen vilde blive, efter det 1ste Stykke af det ærede Medlems Vædringsforslag, at Renten alligevel vil gaa ned til $3\frac{1}{2}$ pCt., og saa var det altsaa vundet for Laantagerne. Men den 2den Afdeling, som angaar Maaden, hvorpaa Renten skulde gaa op igen, som jeg ganske vist ikke har Sympati for, vilde ikke derved blive klaret. Jeg maa sige, at jeg ved at læse Vædringsforslaget har forstaaet det saaledes, som jeg udtalte før, at naar en Gang Betingelserne for en Renteforhøjelse vare komne til Stede, vilde Renteforhøjelsen blive ved at gælde, og ved efter det ærede Medlems Opfordring at læse Forslaget igennem en Gang til, er jeg kommen til ganske samme Resultat. Jeg hører nu, at det ærede Medlem har villet lægge noget ganske andet deri, nemlig en Bestemmelse om, at Renten skulde være svingende op og ned, efter som Kurjen paa Statsobligationerne svingede op og ned, saaledes at man i en Termin vilde have f. Eks. $3\frac{1}{6}$, i en anden $3\frac{1}{2}$, i en anden igen

$3\frac{3}{8}$, alt efter Omstændighederne. Jeg maa tilstaa, at det ikke er mig muligt ved at læse Vædringsforslaget at forstaa, hvordan det skulde kunne fortolkes eller opfattes paa denne Maade.

Krabbe: Ja, jeg smigrer mig jo ikke med noget Haab om at faa mit Vædringsforslag vedtaget efter de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Alberti) er fremkommen med, men jeg kan dog ikke undlade at fremsætte et Par Bemærkninger til det, som den ærede Ordfører nys udtalte. Jeg beder erindre, at jeg ikke i nogen Maade har angrebet det Lovforslag, som det ærede Medlem fører Ordet for, og at jeg ikke har belagt det med de Udtryk, der vare de modsatte af dem, som jeg mente at burde betegne mit eget Vædringsforslag med, saa hvad den ærede Ordfører derom udtalte, kan jeg ikke godkende. Skønt, som sagt, Vædringsforslaget, som jeg kan se, ikke bliver vedtaget, men jeg dog anser Vædringsforslaget for at være det rette, er der ikke for mig den mindste Grund til ikke at lade det afstemme, og jeg vil ikke undlade at udtale mig om det, som jeg anser for en Misforstaaelse af den ærede Ordfører med Hensyn til Bestemmelserne om Gennemførelsen. Den ærede Ordfører sagde, at man vanskelig vilde faa en Erklæring af Bantedebitorerne gaende ud paa en Indvilligelse i en vis Bevægelighed med Hensyn til Renten, og at Følgen af, at man fordrede noget saadant, vilde være en Opsigelse. Det er jo en Betragtning, mod hvilken det er tilstrækkeligt at sætte den omvendte. Min Betragtning er den, at det vil være grumme let at faa en saadan Erklæring, at alle Bantedebitorerne vilde gaa ind derpaa, og det Tilfælde, at en Bantebitor ikke vil gaa ind derpaa, og en Opsigelse saa vilde blive Følgen deraf, medfører jo ingen som helst Ulempe. Selvfølgelig, naar der ikke bliver Overenskomst mellem Laangiver og Laantager om en saadan Erklærings Indhold og Udstedelse, vil deraf følge en Opsigelse, men det forekommer mig ikke at være nogen som helst Indvending mod selve Forslagets Indhold. Jeg tillader mig at mene, at naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne med lidt mere velvillig Omhu vil gennemlæse Vædringsforslaget paa ny, vil han komme